

கக. சாத்தா னடிமைத்
தனத்திலுற்ற பாவிசூருக்
கேற்தான் கையேற் தான்ஞா
னேத்தான சரேத்தான்.

கஉ. ஓசியன்னா ரட்சியுமென்
றோலமிட மாந்தர் குழா
மீசுரத்தோ டேறிவரும்
வேசரியாம் வாரணத்தான்.

கங. சீவனுள்ளோர் தங்களுடன்
செத்தோரையு மெழுப்பி
மேவிநடுத் தீர்க்கவரும்
வெள்ளைமே கப்பரியான்.

கச. சத்துருக்களோடி விழச்
சர்ப்பனைப் பிசாசலற
எத்திசையுமேற் கொண்
டிலங்குசிலு வைக்கொடியான்.

கரு. வானவரு மானிடரும்
வாஞ்சையின லுச்சரிக்குஞ்
சேனைவித மந்திர
தியான செப மாலையினன்.

கசு. வாழ்ந்தோருங் கூடிவர
மாய்ந்தோரொல மெழும்பச்
சூழ்ந்தே மெக்காளந்
தொனிக்குந் தனிமுரசான்.

கஎ. பூதலத்தோர் பாதலத்தோர்
பொன்னுலகத் தோரும் வந்து
பாதந்தொழுது
பணிந்துநிற்குஞ் செங்கோலான்.